

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 72. Principum obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

prodigium in vulgus spargeretur, Sæc. XVII.
 ope in eo loco, ubi miraculum fuisse A. C. 1666.
 patratum dicebatur, primo Ecclesia
 postea Monasterium erigi, atque ex
 turmatim confluentis populi eleemosy-
 nis, & oblationibus largiter dotari
 posset: Hoc tamen edicto Rex Episco-
 pis minime inhibuit, ne nova in suis
 Diæcesibus Seminaria erigere valerent,
 dummodo congrue dotarentur.

Regia denique auctoritate stabilita
 est Congregatio Sanctimonialium Beatæ
 Virginis de charitate: Hæc a Vene-
 rabili Joanne Eudes anno hujus sæ-
 culi quadragesimo quinto erecta, hoc
 anno die secunda Januarii ab Alexan-
 dro VII. summo Pontifice Apostolicis
 literis confirmata est. Profitentur hæc
 Sanctimoniales Regulam D. Augustini,
 ac sese quarto voto obstringunt, quod
 puellas & fœminas, quæ a libidinosa
 vitæ consuetudine ad meliorem fru-
 gem redire anhellant, exciperent, at-
 que ad purioris vitæ sanctimoniam
 reducerent.

§. LXXII.

Principum obitus.

Haud diu Philippo IV. Hispaniarum *Priorat.*
 Regi defuncto vita superstes erat *Hist. di*
 ejus Soror Maria Anna Mauritia Au- *Leop. p. 2.*
 striaca, *l. 7. p. 747.*

O 5

Sæc. XVII. striaca, Ludovici XIII. Conjux & Lu-
 A. C. 1666. dovici XIV. Galliarum Regis Mater.

*Hode Hist.
 de Louis
 XIV. l. 29.*

Hæc jam integro semestri variis mor-
 bis afflictata tandem die sexta Januarii
 continua feбри corripiebatur, cujus
 violentia indies ingravescente, cunctis-
 que medicæ artis remediis incassum
 adhibitis die decima nona ejusdem
 Mensis sacrum Viaticum incredibili
 pietate recepit, ac demum omnibus
 suis posteris bene precata, præcipue
 Ludovico XIV. ejus filio salutaria reli-
 quit monita, necnon conatu supra mo-
 rientis morem ac fidem intenso hæc
 postrema addidit verba: *quæ tibi dixi,
 iterum iterumque dico Sacratissimam Eu-
 charistiam in lingua tenens:* Altera die,
 cum illam vitalis calor linguere inci-
 peret, totumque corpus pallore, sudo-
 reque gelido sublueretur, tandem Pa-
 risiis animam Creatori suo reddidit,
 nondum expleto ætatis suæ anno sexa-
 gesimo quinto. Mascula erat foemina, quæ
 Filio suo adhuc minorene, Regnam
 cum tanta prudentia moderabatur, ut
 Principes ad debitam reverentiam, sub-
 ditos ad obsequium, & populum a tu-
 multu ad pacem revocaret: Erat in
 adversis constans, in prosperis mode-
 rata, in arduis intrepida: Par fatum
 subiit Albertus VI. Bavarix Dux, Ma-
 ximiliani Henrici Coloniensis Electoris

ac

ac Alberti Sigismundi Frisingensis Episcopi Parens, qui anno ætatis suæ octogesimo secundo die vigesima quinta Junii Monachii cum ingenti suorum præcipue pauperum luctu decessit. Erat enim Princeps religionis studio, pietatis fervore ac indolis lenitate conspicuus, insignis Religiosorum fautor, ac munificus pauperum Parens. Eodem anno die vigesima prima Augusti Isabella de Este Francisci I. Mutinensis Ducis Filia, ac Rainutii II. Parmensis Ducis Conjux tertio connubii sui & trigesimo primo ætatis anno naturæ debitum solvere coacta est. Hanc parifato præcesserat die vigesima quinta Julii Henricus Lotharingiæ Dux, Harcurtii Comes, qui in Regalis Montis Abbatia subitanea, non tamen improvvisa morte sublatus est; eadem enim die, qua obiit, singulari pietate cum solo Deo non sine domesticorum stupore versabatur: Heros erat, cui tum Francia paucos similes felicitate, magnanimitate autem superiorem vidit neminem; integris enim quadraginta annis, quibus Gallica signa sequebatur, crebras victorias reportabat de Franciæ hostibus, præcipue Hugonotis, quos terra marique debellatos ad Regis obsequium revocavit, totque præliis ac laboribus non suam gloriam ambitiose, sed Religio-

Sæc. XVII.
A. C. 1666.

Sæc. XVII. ligionis Regnique salutem religiose que-
 A. C. 1666. sivit. Denique die decima septima

Augusti Laurentius Adamus Comes
 de Törring Ratisbonensis Episcopus in
 sua arce Bertensteiniana vivis valedixit,
 cui successit Guidobaldus Comes de
 Thun Salisburgensis Archiepiscopus,
 postea S. R. E. Cardinalis.

§. LXXIII.

*Jacobi Corradi Ferrariensis Cardi-
 nalis vita & decessus.*

*Ciccon. in
 vita Innoc. X.*

Hunc pariter annum vitæ suæ exitio-
 lem habuere quinque Purpurati,
 quos inter primus erat Jacobus Corra-
 dus Ferrariensis, qui ob eximiam
 utriusque jurisprudentiæ scientiam,
 spectatam religionem & in sententiis
 dicenda constantiam ab Urbano VIII.
 sacrae Rotæ Auditor, ab Innocentio X.
 Cardinalis, & Æsius Præsul, ac de-
 mum ab Alexandro VII. Dataria Apo-
 stolicæ Præpositus nominabatur, quo
 in munere, dum nec potentum favore,
 nec adversantium timore ab æquitatis
 femita dimoveri posset, sed cunctis af-
 fectibus unicam de Catholica Ecclesia
 benemerendi laudem præponeret, in-
 gens sibi nomen comparabat: tandem
 vero laborum assiduitate fractus, Romæ
 die decima septima Januarii ætatis suæ
 anno